

EGYHÁZI KÜLDETÉSEK VAN

1.

Örömmel tanúskodni a család evangéliumáról

Stella Josiane (a házaspár lánya)

„Egy család számára az evangélium megélésének legjobb módja az, ha tanúságot tesz róla másoknak. Átadni másoknak követésed örömét.”

„*Meg kell találnunk azokat a szavakat, motivációkat és tanúságtételeket, amelyek segítenek megérinteni a fiatalok legbensőjét, ahol jobban képesek a nagylelkűsége, elkötelezettségre, szeretetre és hősiességre is, hogy így meghívjuk őket a házasság kihívásának lelkes és bátor elfogadására.*” (Amoris laetitia, 40.)

SZENTATYA

„A keresztény családok a házasság szentségének köszönhetően a családpasztoráció fő alanyai. Minden család lehet az evangélium örömeinek első tanúja.”

„*A keresztény családok a házasság szentségének kegyelméből fakadóan a családpasztoráció elsődleges alanyai, mindenekelőtt azért, hogy »a házastársaknak és a családoknak, a családegyszakosoknak az örömteli tanúságát« nyújtják. [...] »Annak a tapasztalatnak az átadásáról van szó, hogy a család evangéliuma 'a szívet és az egész életet betöltő öröm', mert Krisztusban 'megszabadultunk a bűntől, a szomorúságtól, a belső ürességtől, az elszigetelődéstől'«.*” (Amoris laetitia, 200.)

„*Ahhoz, hogy a családok a lelkipásztorkodás egyre aktívabb alanyai lehessenek, »a család belseje felé irányuló evangelizáló és katechetikai erőfeszítésre« van szükség, amely a családot ebbe az irányba tereli.*” (Amoris laetitia, 200.)

Gondoljuk át!

„A család evangéliuma öröm”: megtapasztaltam-e, hogy ez az öröm akkor is jelen lehet, amikor nehézségekkel kell szembenézni az életben? Próbáljunk meg visszaemlékezni egy olyan mozzanatra az életünkben, amikor egy nehézség örömmé vagy reményre adott okot.

Családunkban

Melyek azok az értékek, amelyekre családi életünket alapozzuk? Beszéljünk róluk, írjuk fel őket, és függesszük ki őket otthonunkban!

Közösségünkben, csoportunkban

Hogyan tud közösségünk válaszolni Ferenc pápának arra a felhívására, hogy a keresztény családokat örömteli és evangelizáló családokká alakítsuk?

IMÁDKOZZUNK!

Urunk, te a családot az öröm helyének gondoltad el és teremtetted.

Taníts meg bennünket,
hogy a legnehezebb napokban is élvezzük ajándékaidat,
hogy mindig képesek legyünk másokra mosolyogni,
ölelést adni,
mások fájdalmát meghallgatni,
a sírókat megvigasztalni!

Köszönjük, Urunk,
hogy oly sokszor kaptunk ölelést,
vigaszt és meghallgatást!

Ámen.

2.

Szükség van a családokra, hogy megmutassuk a fiataloknak a szeretet evangéliumát

Josée Christiane (anya)

„Az evangélium hirdetése azt jelenti, hogy a kapott üzenetnek örömmel kell betöltenie a szívet és az egész életet.”

SZENTATYA

„Nem elegendő, ha csak általános aggodás fogalmazódik meg a családokért a nagy lelkipásztori projekteknél. Új missziós lendületre van szükségünk: nem állhatunk meg az elméleteknél, hanem az emberek konkrét problémáival kell foglalkoznunk. A fiatalok házasságra való felkészítése a családokon keresztül történő evangelizáció egyik pillére.”

„*Kérem a keresztény közösségeket, ismerjék el, hogy a jegyeseket a szerelem útján kíséрни jó számukra. [...] Akik házasodnak, a keresztény közösség számára »értékes erőforrást jelentenek, mert azzal, hogy őszintén elkötelezik magukat a szeretetben és a kölcsönös ajándékozásban való növekedésre, hozzájárulhatnak az egész egyházi test megújulásához: a barátság általuk megélt különleges formája ragályos lehet, és gyarapíthatja a barátságban és a testvériségben azt a közösséget, amelynek részei.«*” (Amoris laetitia, 207.)

„*Valószínűleg azok vannak jobban felkészülve a házasságra, akik saját szüleiktől tanulták meg, mi a keresztény házasság, melyben mindketten feltétel nélkül döntöttek egymás mellett, és folyamatosan megújítják ezt a döntést.*” (Amoris laetitia, 208.)

Giorgiana (a házaspár lánya)

„Az evangélium megélése azt is jelenti, hogy időt találunk arra, hogy ténylegesen együtt legyünk, szeretetben, megosztásban és egységben.”

„*Minden lelkipásztori tevékenység, mely arra irányul, hogy segítse a házastársakat növekedni a szeretetben és megélni az evangéliumot a családban, felbecsülhetetlen segítséget jelent gyermekeik számára, hogy felkészüljenek leendő házaseletükre.*” (Amoris laetitia, 208.)

„*A szeretetnek szabadon felhasználható és odaajándékozott időre van szüksége, mely minden mást háttérbe szorít. Idő kell a beszélgetéshez, a sietség nélküli öleléshez, a tervek megosztásához, egymás meghallgatásához, szemléléséhez, a kölcsönös megbecsüléshez, a kapcsolat erősítéséhez. Olykor a társadalom rohanó tempója vagy a munkával kapcsolatos időbeosztás a probléma. Máskor az a baj, hogy az együtt töltött idő nem minőségi idő.*” (Amoris laetitia, 224.)

Gondoljunk át!

„A mi dolgunk az, hogy együttműködjünk a magvetésben: a többi Istenre tartozik” (vö. AL 200). Gondolkodjunk el, hogyan töltjük időnket a családban, hogy jól érezzük magunkat együtt! Sikerül-e jól éreznünk magunkat együtt? Szeretnénk valamin változtatni, kezdve önmagunkkal?

Családunkban

Gondolkodjunk el, és döntsük el együtt, vannak-e olyan dolgok, amelyeket háttérbe tudunk állítani annak érdekében, hogy családként rendszeresen „minőségi időt” tölthessünk együtt!

Közösségünkben, csoportunkban

Szervezzünk egy romantikus estét a közösséghez tartozó jegyespároknak, készítsünk nekik vacsorát vagy utóvacsorát! Kérjük meg őket, hogy kapcsolják ki a mobiltelefonjaikat, és töltsék az estét azzal, hogy párban beszélgetnek egymással. Az est végén hívjuk őket közös imára, melynek keretében a vőlegény imádkozik a menyasszonyáért, a menyasszony pedig a vőlegényéért.

IMÁDKOZZUNK!

Urunk, áldd meg otthonunkat,
hogy a szeretet és a befogadás helye legyen!

Add meg annak megértését,
hogy családunk melegének felajánlása másoknak nem feladat,
hanem örömteli válasz arra a kívánságodra,
hogy minden embernek hirdessük a család evangéliumát!

Ámen.

3.

A fiatalok felkészítése a házasságra

SZENTATYA

„Rendszeres katekumenális alkalmakra szükség van, amelyek nemcsak a házasságkötés szertartására, hanem a házasságra is felkészítenek. Felül kell vizsgálnunk a házasságra való felkészítést, hogy már gyermekkoruktól kezdve segítsük a fiatalokat annak felfedezésében, hogy a házasság valódi hivatás.”

„Meg kell találni a módját, hogy [...] a családok [...] és a különböző lelkipásztori munkatársak segítségével olyan távolabbi felkészítést kínáljunk fel, amely tanúságtételben és közelségben gazdag kíséréssel érleli a szeretetüket. [...] A másik iránti szeretet megtanulása nem lehet improvizáció, vagy az esküvőt megelőző rövid kurzus kitűzött célja. Valójában mindenki a születésétől kezdve készül a házasságra. Mindaz, amit a családjától kap, lehetővé teszi számára, hogy képessé váljon a teljes és végleges elköteleződésre.” (Amoris laetitia, 208.)

„»Nem a sok tudás lakatja jól és elégíti ki a lelket, hanem az, hogy bensőleg érzi és izleli a dolgokat.« [...] Egyfajta »beavatás« ez a házasság szentségébe, amely eljuttatja hozzájuk azokat az alkotóelemeket, melyek szükségesek ahhoz, hogy a legjobb felkészültséggel fogadják a szentséget és bizonyos szilárdsággal kezdhessék meg a családi életet a családi életre.” (Amoris laetitia, 207.)

Jules José (apa)

„Ezért kívánatos, hogy a lelkipásztori munkatársak képzést kapjanak a családot napjainkban érintő nagy változások és kérdések tekintetében; olyan képzést, amely konkrétan válaszol ezekre a kérdésekre és változásokra.”

„Szükség van »a papok, diakónusok, szerzetesek és szerzetesnők, hitoktatók és más lelkipásztori munkatársak megfelelőbb képzése«. [...] A seminaristáknak tágabb körű interdiszciplináris, és nem csupán tanbeli oktatásban kellene részesülniük a jegyesség és a házasság kapcsán. [...] Ebben az értelemben üdvös a szemináriumi élet idejét összekötni a plébánián töltött idővel, amelyek lehetőséget nyújtanak a közelebbi kapcsolatokra a családok konkrét valóságával. A papot ugyanis egész lelkipásztori élete első sorban családokkal köti össze.” (Amoris laetitia, 202–203.)

„A szakemberek, különlegesen azok, akiknek tapasztalata van a kísérésben, segítenek megvalósítani a lelkipásztori terveket a családok valós helyzeteiben és konkrét gondjaik közepette. »A kifejezetten lelkipásztori munkatársaknak szóló programok és kurzusok alkalmassá tehetik őket arra, hogy a házasságra felkészítő utat be tudják illeszteni az egyházi élet tágabb dinamikájába.« [...] Mindez semmiképpen nem csökkenti, hanem magában foglalja a lelki vezetés, az Egyház felbecsülhetetlen lelki erőforrásai és a szentségi kiengesztelődés alapvető értékét.” (Amoris laetitia, 204.)

Gondoljuk át!

Visszagondolok azokra az emberekre az életemben, akik pozitív tanúságot tettek a családi életéről, és hálát adok az Úrnak, amiért nekem adta őket.

Családunkban

Olvassuk el együtt a *Christus vivit* kezdetű apostoli buzdítás néhány pontját az evangélium fiataloknak történő hirdetéséről, és beszéljünk róla (például a 44., 257., 264. pontot)!

Közösségünkben, csoportunkban

Javasoljuk a közösségnek, hogy imádkozzunk a fiatalokért és hivatásukért! Aki szeretné, papírlapra is írhat imát, és beleteheti a kitett kosárba. Az imák később is elérhetőek maradnak, és bárki, aki belép a templomba, kivehet egy imát, és elimádkozhatja azt a mennyei Atyához.

IMÁDKOZZUNK!

Urunk, Jézus, a fiatalokért imádkozunk hozzád,
hogy megtapasztalhassák a szeretet erejét családjuk körében.

A jegyespárokért imádkozunk hozzád,
hogy megértsék: a házasság mindennapi munkát igényel.

Közösségünk családjaiért imádkozunk hozzád,
hogy erős, szilárd, örömteli szeretet tanúi legyenek.

Ámen.

4.

Minden családot meg kell szólítanunk

SZENTATYA

„Ezeknek a kísérő alkalmaknak legalább a házaseset első tíz évében folytatódniuk kell, hogy a családok érezzék, hogy a papok – de más családok is – kísérik és segítik őket, hogy szembenézzenek a mindennapi élet örömeivel, de a nehézségekkel is, és ne csüggedjenek el. Mindig emlékezzünk arra, hogy minden válság szívünk megújulásának alkalma lehet, egy új igen kimondásáé, mely érettebbé teszi szeretetünket.”

„Szeretném hangsúlyozni, hogy a családpsztoráció kihívása abban áll, hogy segítse felfedezni: a házasság nem tekinthető lezárt ügynek. [...] A tekintet a jövőre irányul, amelyet Isten kegyelmével napról napra kell megvalósítani, éppen ezért a házastárs a párjától nem várhatja el, hogy tökéletes legyen. Le kell számolni az illúziókkal, és úgy kell elfogadni a másikat, ahogyan van: tökéletlenül, növekedésre hivatottan, úton lévőként. [...] Ezt kezdettől fogva realista világossággal az új házások elé kell tárni, oly módon, hogy tudatosítsák [...], hogy az esküvőn kölcsönösen kimondott »igen« egy út kezdete.” (Amoris laetitia, 218.)

Jules José (apa)

„Ma a pároknak szükségük van arra, hogy a lelkipásztori munkatársakon keresztül érezzék az egyház közelségét: egy olyan közelséget, amely megnyugtat, olyan közelséget, amely választ tud adni aggodalmaikra.”

Josée Christiane (anya)

„A bizonytalansággal szemben megerősítő üzenetre van szükségünk.”

„A házasság első éveiben eleven és kényes időszakot képeznek, melynek során a házaspároknak egyre inkább tudatosulnak a házasság kihívásai és a házasság értelme. Ezért van szükség az esküvő utáni lelkipásztori kísérésre [...]. A plébánia az a hely, ahol a tapasztalt házaspárok a fiatalabbak rendelkezésére állhatnak [...] Hangsúlyozzuk a családi lelkeség, az imádság és a vasárnapi szentmisén való részvétel fontosságát, és buzdítjuk a házaspárokat, hogy rendszeresen jöjjenek össze lelki életük fejlesztésére és az élet konkrét szükségleteiben való szolidaritásuk növelésére.” (Amoris laetitia, 223.)

SZENTATYA

„Egyházként minden családot meg akarunk szólítani, és kísérni, segíteni szeretnénk őket, hogy megtalálják a legjobb módját nehézségeik leküzdésének.”

Gondoljuk át!

Milyen tanácsokat adnánk jegyespároknak, fiatal házásoknak vagy nehéz helyzetben lévő házaspároknak? Készen állunk-e arra, hogy ezeket a tanácsokat először magunknak adjuk?

Családunkban

Hívjunk meg egy fiatal házaspárt vagy jegyespárt vacsorára, hogy ápoljunk velük a barátságot!

Közösségünkben, csoportunkban

Hogyan szervezhetnénk „meghallgatásokat” közösségünkben, ahol a házaspárok vagy jegyespárok szakemberekkel találkozhatnak, vagy akár csak befogadást nyerhetnének olyan családokba, amelyek nyitottak az elfogadásra és a meghallgatásra?

IMÁDKOZZUNK!

Urunk, Jézus, add közösségünknek Szentlelkedet,
hogy felismerjük,
miként „szólítsunk meg minden családot,
hogyan kísérjük és segítsük őket,
hogy megtalálják a legjobb módját nehézségeik leküzdésének”!*

Állj mellettünk,
hogy otthonunk ajtaja mindig nyitva álljon,
hogy megosszuk mások örömeit,
hogy támogassuk őket nehézségeikben,
hogy más családokkal együtt tudjunk imádkozni mennyei Atyánkhoz!

Ámen.

* Ferenc pápa

Családi szeretet: hivatás és az életszentség útja

Mennyei, Szent Atyánk, itt állunk előtted,
hogy dicsérjünk téged és hálát adjunk neked a család nagy ajándékáért.

Imádkozunk hozzád a házasság szentségében megszentelt családokért,
hogy mindennap újra felfedezzék a kapott kegyelmet,
és mint kicsiny családgyházak
tanúságot tudjanak tenni jelenlétéről
és Krisztusnak az Egyház iránti szeretetéről.

Imádkozunk hozzád azokért a családokért,
amelyek nehézségeken, szenvedésen, betegségen
vagy csak általad ismert megpróbáltatásokon mennek keresztül:
támogasd őket,
és add, hogy felismerjék a megszentelődésnek azt az útját, amelyre hívod őket,
hogy megtapasztalhassák végtelen irgalmadat,
és új utakat találjanak a szeretetben való növekedésre.

Imádkozunk hozzád a gyermekekért és a fiatalokért,
hogy találkozhassanak veled,
és örömmel válasszák azt a hivatást, amelyet kigondoltál számukra;
imádkozunk hozzád a szülőkért és a nagyszülőkért, hogy tudatában legyenek annak,
hogy ők a te atyai és anyai szeretetednek a jelei a gyermekeiről való gondoskodásban,
akiket testben és lélekben rájuk bízol;
és imádkozunk hozzád a testvériség megtapasztalásáért,
melyet a család a világnak ajándékozhat.

Add, Urunk, hogy minden család meg tudja élni
életszentségre szóló hivatását az Egyházban,
főszerepet vállalva az evangelizációban,
az élet és a béke szolgálatában,
közösségben a papokkal és minden életállapottal.

Áldd meg a családok világtalálkozóját!
Ámen.

(A Családok X. Világtalálkozójának [Róma, 2022. június 22–26.] imája)